

تأثیر برخی ویژگی‌های فیزیکی خاک بر روی حدود پایداری خاک‌های شالیزاری استان گیلان

زهرا حیدری پورلاخانی^۱، محمود شعبانپور^۲ و صفورا اسدی کپورچال^۳
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان، ۲- دانشیار گروه علوم خاک دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان، ۳- استادیار گروه علوم خاک دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان

چکیده

به منظور بررسی تأثیر برخی پارامترهای فیزیکی خاک بر حدود پایداری (آتربرگ) خاک‌های شالیزاری استان گیلان تعداد ۵۰ نمونه خاک از عمق صفر تا ۲۰ سانتی‌متر از نقاط مورد نظر و با فاصله ۹ کیلومتر از هم برداشته شد. سپس پارامترهای بافت خاک، جرم ویژه ظاهری، ماده آلی و آهن آزاد کل اندازه‌گیری شد. برای تعیین حدود پایداری، حد روانی، حد خمیری و شاخص خمیری را به‌دست آورده و با استفاده از روش رگرسیون بهترین مدل رگرسیونی برازش داده شده برای هر متغیر مشخص شد. نتایج نشان داد برای هر دو پارامتر حد روانی و حد خمیری بهترین مدل مربوط به متغیر رس بود. همچنین، بر اساس نتایج به‌دست آمده از همبستگی بین متغیرهای مستقل با استفاده از نرم افزار SPSS از بین متغیرهای مستقل، حد روانی، حد خمیری و شاخص خمیری همبستگی معنی‌داری با متغیرهای درصد رس، جرم ویژه ظاهری و ماده آلی دارند به طوری که حد روانی و خمیری با افزایش مقدار رس افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: حد خمیری، حد روانی، رس، شاخص خمیری، ماده آلی

مقدمه

عوامل متعددی بر روی ویژگی‌های مکانیکی خاک مؤثر هستند، یکی از این عوامل حدود استحکام خاک (حدود آتربرگ) می‌باشد که در خاک‌های مختلف متناسب با برخی ویژگی‌های زود یافت خاک تغییر می‌کند. حدود پایداری آتربرگ خاک از ویژگی‌های مکانیکی مهم خاک می‌باشد که در خاک‌های چسبنده برای اهداف مهندسی به کار می‌رود و همبستگی بالایی با سایر ویژگی‌های خاک دارد. در کشاورزی نیز این ویژگی‌های مکانیکی خاک کاربرد دارند. با توجه به اهمیت حدود پایداری و وقت‌گیر بودن و نیاز به تجربه کافی برای اندازه‌گیری آن‌ها لازم است که این خصوصیات با استفاده از سایر خصوصیات زود یافت خاک با دقتی قابل قبول برآورد شوند.

حدود آتربرگ یک معیار تعریف شده برای میزان رطوبت خاک است. بر اساس این معیار سه حد برای مقدار رطوبت موجود در آب تعریف می‌شود. حد انقباض (SL)، حد خمیری (PL) و حد روانی (LL). خاکهای ریزدانه بر اساس مقدار آب جذب شده توسط آنها حالت‌های مختلفی به خود می‌گیرند. این سه حد مرز میان چهار حالت رفتار خاک که شامل سفت (جامد)، نیمه سفت (نیمه جامد)، خمیر (پلاستیک) و مایع (روان)، می‌باشند. حد انقباض کم کاربردترین حدود آتربرگ است. این مقدار در واقع مقدار رطوبتی است که خاک با از دست دادن مقدار بیشتر از آن کاهش حجمی نخواهد داشت. حد خمیری، در صد رطوبتی است که در آن نقطه خاک از حالت نیمه سفت به حالت خمیر در می‌آید و حد روانی درصد رطوبتی است که در آن یک توده شیار داده شده توسط شیارکشی با ابعاد استاندارد، درون دستگاه حد روانی استاندارد در اثر ۲۵ ضربه در طولی معادل ۷/۱۲ میلی‌متر (۵/۰ اینچ) به هم برسد (Stuart et; al., 2014 Ying and Qi, 2009).

میرخانی و همکاران (۱۳۸۶) طی تحقیقی نشان دادند که حد روانی و حد خمیری با متغیرهای ظرفیت تبادل کاتیونی، جرم ویژه ظاهری و رطوبت اشباع خاک به صورت معنی‌داری تغییر می‌کند. حد روانی و خمیری با افزایش مقدار رس افزایش می‌یابد. در واقع با کاهش اندازه ذرات، رطوبت حد خمیری و روانی افزایش یافته اما افزایش حد روانی بیشتر می‌باشد. در نتیجه افزایش شاخص خمیری بیش از حد خمیری می‌باشد (Budhu, 2001). کارگر و همکاران (۱۳۸۸) نمونه‌های مصنوعی گچی شده با درصد‌های مختلف گچ را در آزمایشگاه تهیه و حدود آتربرگ، تراکم، نشست تحت بار ثابت در حالت معمولی و همراه با آبشویی و مقاومت روی نمونه‌ها را تعیین کردند. نتایج آنها نشان داد که افزایش مقدار گچ در کاهش حدود آتربرگ، نقش مهمی را ایفا کرده و آبشویی فاکتوری بسیار مهم در نشست‌های بعدی و کاهش مقاومت این خاک‌ها بوده است.

حدود آتربرگ برای طبقه‌بندی خاک‌های چسبنده بسیار مهم بوده و برای تفسیر مقاومت کششی، ظرفیت بردباری، تراکم‌پذیری و پتانسیل انقباض خاک‌ها مفید می‌باشد (Mcbride, 2002). تلاش محققان روی تعیین همبستگی بین زاویه اصطکاک خاک و شاخص‌های خاک مانند حدود آتربرگ متمرکز شده است (Kaya and Kwong, 2007). طی تحقیقی بر روی خاک‌های مناطق گرمسیری برای توسعه مدل‌های ساده برآورد و توصیف خواص مهندسی خاک با استفاده از خصوصیات زود یافت خاک، یک رابطه

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

خطی بین حد روانی، حد خمیری و حد انقباض از یکسو و ظرفیت تبادل کاتیونی، مواد آلی و درصد رس از سوی دیگر نشان دادند (Mbagwu and Abeh, ۱۹۹۸).

در تحقیق انجام شده توسط Moradi (۲۰۱۳b)، تاثیر کربن آلی بر حدود پایداری و پارامترهای تحکیم روی چهار بافت خاک در عمق صفر تا ۳۰ سانتی متری، بررسی و مشخص شد که تغییرات کربن آلی از ۳/۰ درصد در خاک لومی رسی تا ۲۸/۱ درصد در خاک رسی بوده است. همچنین نتایج نشان داد که مواد آلی به طور معنی داری باعث افزایش ویژگی های مکانیکی خاک و کاهش تحکیم آن شده و در تمام آزمایش ها، حد روانی، حد خمیری و شاخص خمیری افزایش داشته و بیشترین این مقادیر در بافت رسی دیده شده است. ارتباط بین کربن آلی و حدود پایداری به صورت خطی معنی دار شده و کربن آلی یکی از مشخصه های مهم حدود پایداری و آتربگ خاک بیان شده است (Moradi, ۲۰۱۳b).

در تحقیق مشابه ای (Moradi ۲۰۱۳a)، تاثیر ظرفیت تبادل کاتیونی بر حدود پایداری و شاخص خمیری روی چهار بافت خاک در عمق صفر تا ۳۰ سانتی متری، بررسی و عنوان کرده کمترین و بیشترین مقدار ظرفیت تبادل کاتیونی به ترتیب در خاک لومی رسی و رسی بوده است. نتایج نشان که حد خمیری خاک ارتباط مستقیم و معنی داری با ظرفیت تبادل کاتیونی خاک دارد و در تمام آزمایش ها، حد روانی، حد خمیری و شاخص خمیری افزایش داشته و بیشترین این مقادیر در بافت رسی دیده شده است. در خاک رسی مقدار حد روانی به طور معنی داری بیشتر از حد روانی و شاخص خمیری در خاک های دیگر گزارش شده است (Moradi, ۲۰۱۳a). با توجه به اهمیت حدود پایداری در خاک های مختلف و تأثیر آن در اندازه گیری مقاومت خاک، هدف از این پژوهش بررسی تأثیر پارامترهای فیزیکی خاک از قبیل بافت خاک (درصد رس، سیلت و شن)، ماده آلی، جرم ویژه ظاهری و میزان آهن بر حدود پایداری (آتربگ) خاک های شالیزاری استان گیلان می باشد.

مواد و روش ها

این پژوهش در سال ۱۳۹۳ بر روی خاک های شالیزاری استان گیلان انجام شد. پس از تعیین نقاط نمونه برداری به روش سیستماتیک و با فاصله ۹ کیلومتر از هم، تعداد ۵۰ نمونه خاک از عمق صفر تا ۲۰ سانتی متر برداشته شد. نمونه های خاک پس از هوا خشک شدن، کوبیده و از الک ۲ میلی متر عبور داده شد. به منظور بررسی همبستگی حدود آتربگ و ویژگی های فیزیکی خاک پارامترهای بافت خاک به روش هیدرومتری با قرائت کامل، جرم ویژه ظاهری به روش کلوخه و پارافین، ماده آلی به روش والکی و بلاک و آهن آزاد کل اندازه گیری شد (Page et al., ۱۹۸۶; Klute et al., ۱۹۸۶).

به منظور تعیین حدود پایداری (آتربگ)، حد روانی، حد خمیری و شاخص خمیری محاسبه گردید. حد روانی به روش تک نقطه ای یا تک نمونه ای با استفاده از دستگاه کاسگراند اندازه گیری شد. بدین صورت که نمونه خاک هوا خشک شده را از الک ۴/۰ میلی متر عبور داده و حدود ۱۰۰ گرم از آن را داخل بشر ریخته و مقداری آب به آن اضافه و خمیری یکنواخت تهیه شد. سپس خمیر تهیه شده را داخل جام دستگاه کاسگراند ریخته و با شیارکش، شیاری در امتداد محور جام ایجاد کرده و دسته دستگاه با سرعت حدود دو ضربه در هر ثانیه چرخانده شد. این کار تا زمان بسته شدن شیاری در طولی به اندازه ۱۳ میلی متر انجام و تعداد ضربات لازم برای بسته شدن شیاری ثبت گردید. خمیر مورد نظر به گونه ای ایجاد شد که شیار در فاصله بین ۲۰ تا ۳۰ ضربه بسته شد. سپس مقداری خمیر از قسمت بسته شده شیار داخل جام برای تعیین مقدار رطوبت برداشته شد (Klute, ۱۹۸۶). در نهایت حد روانی از معادله ۱ بدست آمد.

$$LL = \omega n \times (N/25)^{0.121} \quad (1)$$

که در آن ωn درصد رطوبت مربوط به بسته شدن شیار در طول ۷/۱۲ میلی متر، N تعداد ضربات و LL حد روانی می باشد. حد خمیری به روش تهیه فتیله اندازه گیری شد. برای این منظور میزان ۲۰ گرم از خمیر تهیه شده برای حد روانی را برداشته و سپس رطوبت خاک را کاهش داده تا بتوان آن را در دست لوله کرده بدون اینکه به دست بچسبند. عمل لوله کردن تا جایی ادامه پیدا کرده که قطر لوله حدوداً به ۲/۳ میلی متر برسد. این عمل آنقدر تکرار شد تا ترک هایی روی لوله به وجود آمده، به طوری که لوله به تکه های جدا از هم تبدیل شد و رطوبت آن اندازه گیری شد (Klute, ۱۹۸۶). در نهایت حد خمیری از معادله ۲ بدست آمد.

$$PL = \frac{W_2 - W_g}{W_g - W_1} \times 100 \quad (2)$$

که در آن W_1 وزن ظرف (gr)، W_2 وزن خاک مرطوب همراه وزن ظرف (gr)، W_g وزن خاک خشک همراه وزن ظرف (gr) و PL حد خمیری است.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

شاخص خمیریایی (PL)، دامنه‌ای از رطوبت که خاک در آن خاصیت خمیریایی دارد که در عمل رطوبت بین حد روانی و خمیری بوده و از معادله ۳ بدست آمد.

$$PI = LL - PL \quad (3)$$

نتایج و بحث

بررسی همبستگی بین متغیرهای مستقل با استفاده از نرم افزار SPSS نشان داد از بین متغیرهای مستقل، حد روانی، حد خمیری و شاخص خمیری همبستگی معنی داری با متغیرهای درصد رس، جرم ویژه ظاهری و ماده آلی دارند. سپس با استفاده از روش رگرسیون گام به گام، مناسب‌ترین ترکیب از متغیرهای مستقل برای برآورد حد روانی، حد خمیریایی و شاخص خمیریایی انتخاب و بهترین مدل رگرسیونی برازش داده شده برای هر متغیر مشخص شد. جدول‌های ۱ و ۲ به ترتیب نتایج بهترین مدل برازش داده شده حد روانی و حد خمیری برای متغیرهای مورد بررسی را نشان می‌دهد.

جدول ۱- نتایج بهترین مدل برازش داده شده به متغیرهای مورد بررسی برای حد روانی

پارامتر	ضرایب ثابت		آماره های مدل			معادله
	a	b	R	SE	Sig F	
رس (%)	۲۲.۸۸	۰.۲۶	۰.۷۰	۰.۲۰	۰.۰۰۱	$y = 22.88x^{0.26}$
سیلت (%)	۲۶.۶۷	۰.۲۱	۰.۶۰	۰.۲۵	۰.۰۰۱	$y = 26.67x^{0.21}$
شن (%)	۷۳.۹۵	-۰.۵۳	۰.۶۰	۱۰.۵۹	۰.۰۰۱	$y = 73.95 - 0.53x$
ماده آلی	۴۶.۴۲	۹.۰۰	۰.۶۱	۰.۲۶	۰.۰۰۱	$y = 46.42 + 9 \ln x$
آهن	۷۰.۵۲	۰.۱۴	۰.۳۴	۰.۲۶	۰.۰۰۱	$y = 70.52x^{0.14}$
جرم ویژه ظاهری	۳۰.۳۴	۰.۳۹	۰.۶۳	۰.۲۷	۰.۰۰۱	$y = 30.34e^{0.39x}$

جدول ۲- نتایج بهترین مدل برازش داده شده به متغیرهای مورد بررسی برای حد خمیری

پارامتر	ضرایب ثابت		آماره های مدل			معادله
	a	b	R	SE	Sig F	
رس (%)	۷.۰۴	۷.۸۱	۰.۴۴	۱۱.۵۶	۰.۰۰۲	$y = 7.04 + 7.81 \ln x$
سیلت (%)	-۵.۴۷	۱۱.۱۴	۰.۴۳	۱۲.۳۸	۰.۰۰۲	$y = -5.47 + 11.14 \ln x$
شن (%)	۴۱.۱۸	-۰.۲۳	۰.۳۳	۱۰.۳۷	۰.۰۰۲	$y = 41.18 - 0.23x$
ماده آلی	۲۴.۴	۶.۸۱	۰.۴۳	۱۱.۸۹	۰.۰۰۲	$y = 24.4 + 6.81 \ln x$
آهن	۳۶.۴	-۰.۵۴	۰.۱۶	۱۲.۷	۰.۰۰۲	$y = 36.4 - 0.54x$
جرم ویژه ظاهری	۲۹.۰۱	۲.۷۲	۰.۴۰	۱۰.۶۵	۰.۰۰۲	$y = 29.01 + 2.72x$

با توجه به جدول‌های ۱ و ۲، بهترین مدل مربوط به متغیر رس بوده که برای هر دو پارامتر حد روانی و حد خمیریایی به ترتیب معادله توانی و لگاریتمی به دست آمد. در نهایت، بر اساس نتایج به دست آمده حد روانی و حد خمیری با متغیرهای درصد رس، جرم ویژه ظاهری و ماده آلی به صورت معنی داری تغییر می‌کند. به طوری که حد روانی و خمیری با افزایش مقدار رس افزایش می‌یابد. در واقع با کاهش اندازه ذرات، رطوبت حد خمیری و روانی افزایش یافته که این افزایش برای حد روانی بیشتر بوده است. در نتیجه افزایش شاخص خمیریایی بیش از حد خمیری می‌باشد که این با نتایج میرخانی و همکاران (۱۳۸۶) و (Moradi ۲۰۱۳b) همخوانی دارد.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

منابع

- کارگر، س.، رئیسی، ع. و رحیمی، ح. ۱۳۸۸. تأثیر گچ بر تغییرات خواص فیزیکی و مکانیکی خاک رسی. هشتمین کنگره بین المللی مهندسی عمران، دانشگاه شیراز، شیراز.
- میرخانی، ر.، سعادت، س.، شعبانپور شهرستانی، م.، آریا، پ. و یگانه، م. ۱۳۸۶. برآورد حدود پایداری خاک با استفاده از ویژگی های زودپافت خاک. مجله علوم خاک و آب، جلد ۲۱، شماره ۲، صفحه های ۲۰۱ تا ۲۰۷.
- Budhu M. ۲۰۰۱. Soil mechanics and foundation. ۱st edition. John Wiley and Sons. Inc, ۵۷۰p.
- Kaya A. and Kwong K.P. ۲۰۰۷. Evaluation of Common Practice Empirical Procedures for Residual Friction Angle of Soils: Hawaiian Amorphous Materials Rich Colluvial Soil Case Study. Engineering Geology, ۹۲: ۱-۲.
- Klute A. ۱۹۸۶. Methods of Soil Analysis. Part ۱. Physical and Mineralogical properties Methods. Soil Science Society of America, Wisconsin, USA.
- Mbagwu J.S.C. and Abeh O.G. ۱۹۹۸. Prediction of engineering properties of tropical using intrinsic pedagogical parameters. Soil Science, ۱۶۳(۲): ۹۳-۱۰۲.
- Moradi S. ۲۰۱۳a. Effects of CEC on Atterberg limits and Plastic Index in Different Soil Textures. International Journal of Agronomy and Plant Production, ۴(۹): ۲۱۱۱-۲۱۱۸.
- Moradi S. ۲۰۱۳b. Impacts of organic carbon on consistency limits in different soil textures. International Journal of Agriculture and Crop Sciences, ۵(۱۲): ۱۳۸۱-۱۳۸۸.
- McBride R.A. ۲۰۰۲. Atterberg limits. Hi: Methods of Soil Analysis, Part ۴: Physical Methods. SSSA No. ۵. J. H. Dane and G. C. Topp (Eds.). Soil Science Society of America, Madison, WI, pp: ۳۸۹-۳۹۸.
- Page A.L. ۱۹۸۶. Methods of Soil Analysis. Part ۲. Chemical and Mineralogical Methods. Soil Science Society of America, Wisconsin, USA.
- Stuart K., Haigh P. and Vardanega J. ۲۰۱۴. Fundamental basis of single-point liquid limit measurement approaches. Applied Clay Science, ۱۰۲: ۸-۱۴.
- Ying G. and Qi W. ۲۰۰۹. Experimental research on fall cone test to determine liquid limit and plastic limit of silts. Rock and Soil Mechanics, ۳۰(۹۰): ۲۵۶۹-۲۵۷۴.

Abstract

To study the effect of some soil physical parameters on soil consistency (Atterberg limits) of paddy soils of Guilan province ۵۰ samples were taken from depth of ۰-۲۰ cm with distance of ۹ km from each other. Then parameters of soil texture, bulk density, organic matter and total free iron were measured. To determine consistency limits, liquid limit, plastic limit and plastic index were obtained and the best regression model for each variable was determined by using regression method. The results indicated that best model was related to clay variable for both parameters of liquid limit and plastic limit. Also, based on the results of the correlation between the independent variables by using SPSS software, liquid limit, plastic limit and plastic index have significantly correlation with variables of clay content, bulk density and organic matter and liquid and plastic limits have increased with increasing clay content of soil.